

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXVII.

Máj-Jún

2024

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 5-6

Rok modlitby

V prvých týždňoch tohto roku sme mohli zachytiť informáciu o tom, že pápež František vyhlásil rok modlitby. Urobil tak v príprave na jubilejný rok 2025. Sám uviedol: „Nasledujúce mesiace nás privedú k otvoreniu Svätej brány, ktorým začneme Jubilejný rok. Prosím vás o zintenzívnenie modlitby, aby sme sa pripravili na dobré prežitie tejto udalosti milosti a zakúsili silu Božej nádeje. Preto dnes začíname Rok modlitby, rok venovaný znovuobjaveniu veľkej hodnoty a absolútnej potreby modlitby v osobnom živote, v živote Cirkvi a vo svete.“ V našej farnosti sme v odpovedi na jeho prosbu rozbehli aktivitu „tento týždeň sa modlím za...“, v ktorej si môžeme každú nedeľu z košíka v kostole vybrať meno spolufarníka, za ktorého sa budeme celý nasledujúci týždeň modliť a potom v najbližšiu nedeľu meno vymeniť. Je to aj určitý záväzok a motivácia nájsť si priestor pre modlitbu. Každý z nás je jedinečný. Nielen vo fyzických

znakoch, ale hlavne duchovne. Preto aj formy modlitby, ktoré nám vyhovujú sú rôzne. Niekomu vyhovuje ticho adorácie, niekomu spev chvál. Dôležité však je, že modlitba tvorí neodmysliteľnú časť nášho každodenného života. Niekedy však môže zapadať prachom a preto pápežova výzva na zintenzívnenie modlitby je pre nás nanajvyš aktuálna.

V ostatných dňoch a týždňoch zažívame udalosti, pri ktorých si uvedomujeme existenciu skutočností, ktoré akoby nás presahovali. Kde zobrať silu, aby sme sa vedeli postaviť nenávisti a nepokoju? Odkiaľ čerpať, aby sme my sami mohli byť nositeľmi pokoja pre tento svet a ľudí okolo nás? Odpoveď nám opäť dávajú pápežove slová. V modlitbe môžeme zakúsiť silu Božej nádeje, ktorú tak veľmi všetci potrebujeme. Lebo aj v modlitbe a cez modlitbu sa všetci opäť a viac stávame ľuďmi.

Milan Cehlárik, administrátor

Liturgické okienko

Premenenie

Centrálnou časťou sv. omše je tzv. moment „premenenia“. Už malé deti učíme, že práve vtedy slovami kňaza na oltár prichádza Pán. Je to trochu zjednodušený pohľad, ale na úplne vysvetlenie a pokrytie celej tematiky, žiaľ, nemáme priestor. Jednoducho konštatujeme - prinesené a obetované dary chleba a vína sa stávajú Telom a Krvou Ježiša Krista. Prepodstatnenie (transsubstanciácia) značí premenu celej podstaty chleba na podstatu Kristovho tela a celej podstaty vína na podstatu jeho krvi. Táto premena sa uskutočňuje v eucharistickej modlitbe účinnosťou Kristovho slova a pôsobením Ducha Svätého. V skutočnosti modlitba vyjadruje to, čo Ježiš vykonal večer na Ze-

lený štvrtok. Slová ustanovenia sú anamnézou, spomienkou. V taliančine povedať „pamätám si ťa“ znamená to isté ako „sprítomňujem si ťa“. Ak teda mám niečo na pamäti, existuje to len v mojej mysli, ale objektívne to neexistuje mimo mňa. Ale to, čo je prítomné v Bohu, jednoducho existuje. My sami existujeme, lebo Boh na nás myslí. Keď teda v eucharistickej modlitbe hovoríme: „Ty si urobil to a to“, to, čo sprítomňujeme Bohu, to sa objektívne sprítomňuje. Kňaz sa tu neprihovára zhromaždeniu, ale obracia sa na Otca. Po tejto anamnéze (pripomienke) sa Bohu predkladá obeta. Obeta má dvojité rozmer: na prvom mieste je to rozmer Krista na kríži; spolu s ním – keďže aj veriaci sú zjednotení s jeho obetou ponúknutou Otcovi – je tu obeta, ktorú veriaci vyjadrili počas obetovania a ktorá je v tomto momente v jednote s Kristovou obetou. Nasledujú samotné slová premenenia, ktoré veľmi dobre poznáme a ktorým sa aj v súvislosti s nedávnymi zmenami (za všetkých/za mnohých) venovala dostatočná pozornosť. Je nutné ešte aspoň krátko podotknúť, že slová eucharistickej modlitby a zvlášť slová premenenia vyslovuje kňaz sám a nemáme sa k nemu potichu alebo niekedy aj dosť nahlas pridávať svojím šepotom. Vďaka!

spracované podľa knihy
Eucharistia utvára Cirkev

Prvé sv. prijímanie z pohľadu rodiča

S odstupom času má človek tendenciu spomínať na všetko dobré a na to náročné, si vďaka tajomstvám fungovania mysle, nespomenie. Tak si aj ja v spomienkach prehrávam krásne úseky z udalostí prvého svätého prijímania detí našej farnosti. Spočiatku som sa ako rodič stratila v návale z toho plynúcich povinností, drobností, či priprav. Zároveň som sa úspešne strácala v kope povinností s prípravami slávnosti a službou pri slávení svätej omše. Až mi Pán musel rázne pripomenúť podstatu tejto slávnosti Jeho maličkých, ktorých máme len nechať prísť k Nemu... Príprava na túto slávnosť začala dávno pred obdržaním okruhu otázok. Vlastne sme sa o ňu úprimne snažili v každodennom živote s Bohom. Napriek tomu priznávam, že vedomosťami som zaostala, a tak sa vzdelávanie v otázkach viery stalo zaujímavým aj pre mňa ako rodiča. Vybavujem si, ako sme diskutovali o spovedi, preberali jej postupnosť, ako sa raduje Ježiš z každého hriešnika, ktorý príde a vyzná mu úprimne svoje pády aby mu Ježiš mohol opäť zaodieť srdce do purpuru, kde sa bude Kristovi po jeho prijatí v Eucharistii po prvý krát veľmi dobre prebývať a kralovať. Rovnako som vnímala zodpovednosť z prípravy, ktorú ako rodič mám chápať, vedieť podať zrozumiteľne, neodchýliť sa od učenia Katolíckej cirkvi a najmä ju príkladne žiť. Ako rodina sme pochopili význam tejto udalosti, a tak sme do centra vedome postavili

Božieho Syna, nekrvavú obeť svätej omše a od toho momentu sa začali odvíjať aj udalosti dní pred 1. sv. prijímaním. Opadla roztržitosť, napätie i tréma. Všetci pridali ruku k dielu a slávnosť sa tvorila spontánne každým dňom a spela k dôstojnej oslave obety nášho Pána, kde ratolesti stoja v bielom šate pripravené byť súčasťou viniča z plných síl tak, aby prinášali dobré ovocie. Chvíľu to v ten deň znelo v chráme ako v úli, kde ľudia nervózne bzučia ako včely krátko pred vyrojením. Poprosila som v tej chvíli o dar odvahy a pokoja Ducha Svätého. Všetko sme predsa s najúprimnejšou snahou a najlepším vedomím všetci zúčastnení pripravovali... Pomyslela som si len, nech je to Pane najmä Tvoje dielo a isto sa podarí. Od tej chvíle ma naplnil pokoj a rozvaha. Z môjho pohľadu prebiehalo všetko pri slávnosti ako v orchestri, kde daždý má svoje nezastupiteľné miesto, snaží sa dôstojne ladiť s priebehom a drobné chyby sa veľkoryso prehliadnu. Deti boli úprimne nadšené. Ich očakávania sa plnili s každým posunom v obradoch. Veľmi zodpovedne plnili svoje úlohy. Disciplinované a s presnosťou sa snažili sústrediť na Podstatu a tým všetkým pozdvihli dôstojnosť slávnosti. Napokon sa očakávaný okamih prijatia Ježiša dial v ich živote prvý krát a rozumom neuchopiteľné tajomstvo premeneného chleba a vína, ktoré sa stalo Telom a Krvou, sa mohlo odohrávať v srdci každého dieťaťa osobitným spôsobom. Modlitby slovom, spevom, či sprevádzané hudbou v spoločenstve tak veľkej rodiny na tejto výnimočnej svä-

tej omši prvého...úplne prvého prijatia Tela a Krvi nášho Pána detičkami, boli pre mňa osobne veľký duchovný zážitok. Nech vám to neznie ako kliše, no bol to pre nás všetých dôležitý deň. Po záverečnom požehnaní kňazom, mi myseľ ponúkla, nech je Bohu vďaka za nášho kňaza a jeho obetavú službu. Vďaka rodičom, že umožňujú ratolesťiam rásť na viniči. Vďaka za ich trpezlivosť, spoluúčasť, aktivitu... Vďaka, že môžem touto cestou poprosiť za odpustenie, ak som pred, počas, či po prípravách prejavila nelásku, či neprejavila dostatočne rešpektujúci prístup voči ostatným. Vďaka za všetky maličnosti, drobnosti, obety, námahy zúčastneným. Vďaka za trpezlivosť kňaza. Vďaka všetkým za ich skromnosť a pokoru pri zaujatí svojich miest v kostole. Vďaka za snahu zosúladiť naše konvenčné prejavy úcty s našim vnútorným prežívaním. Vďaka za ochotu ľudí, ktorí nemali prvoprijímajúce deti a napriek tomu slúžili pri príprave a priebehu obradov tejto sv. omše. Vďaka za krásne počasie. Vďaka za všetkých zúčastnených bratov a sestry v Kristovi. A najmä...nekonečná vďaka Bohu, že za nás obetoval svojho jediného Syna!

mama

Aj deti, ktoré pristúpili k I. sv. prijímaniu opísali svoje zážitky a to ako prebiehal tento pre nich tak slávnostný deň. Texty prešli iba malou pravopisnou a jazykovou korektúrou, aby zostali autentické.

Keď dôstojný pán premieňal Telo Kristovo, tak som sa cítila ako pri ukrižovaní Pána Ježiša. Dobré som sa cítila aj v deň I. sv. prijímania. Bol to môj najlepší deň v živote. Najlepší zážitok. Príprava na skúšky bola ľahká a sem-tam aj ťažká. Na I. sv. spovedi som sa pred tým trochu bála ale keď to prešlo, tešila som sa a cítila sa dobre, lebo Pán Ježiš moje hriechy vymazal. Najviac sa mi páčilo, že som po prvý raz dostala Telo Kristovo. Páčilo sa mi, čo som dostala, všetky tie darčeky. Trochu som sa bála niečo hovoriť pred ľuďmi ale keď som to spravila, tak už bolo dobre. Máličko som sa pomyslíla, ale bolo to dobré.

Alžbetka

Zobudil som sa. Obliekol som sa a išiel som raňajkovať. Obliekol som sa do habitu a išiel som do kostola. Čakali sme vonku a v aute sme si spomenuli, že sme zabudli sviečku. Pri kostole sme čakali cca 15 minút. Miništrant držal v obidvoch rukách križ a prišli sme do kostola a všetci sa na nás pozerali. Organista hral na organe, vonku hrali na bicích a pozerala na mňa moja mama aj môj tata. Pred oltárom sme si klakli a každý išiel do vlastnej lavice. Potom sme sa prežehnali a oľutovali sme si každý svoje hriechy. Potom ešte pred obetnými darmi sme hovorili prosby a pán farár hovoril – toto je moje telo a toto je moja krv, ktoré sa obetujú za vás. Potom bol baránok boží a hovorili sme modlitbu po svätom prijímaní. Adam hovoril poďakovanie rodičom a dostali sme knihu a ruženec. Išli sme

domov a dostal som darčeky, peniaze a mal som aj tortu.

Jarko

Zobudil som sa a hneď k nám prišla rodina z Česka. Potom sme išli do kostola, nastúpili sme si vonku a išli dovnútra. Sadol som si do prvej lavice a čítal som prosby a potom sme išli na sväté prijímanie. Keď dočítal Adam išiel som čítať poďakovanie pánovi farárovi. Potom sme išli domov a vtedy priniesli jedlo. Prišla celá moja rodina do nášho domu, aj môj kamarát a dostal som darčeky. Bolo nás tam asi 25. Dostal som ruženec a peniaze. Pozerali sme futbal a hokej. Niektorí odišli a niektorí zostali.

Miško

Vstal som a prezliekol som sa a išli sme do kostola. Čakali sme pred kostolom a

potom začínalo prvé sväté prijímanie. Potom sme išli znovu domov oslavovať, že som to zvládol a prišli ku mne krstní a dostal som darčeky – loptu a tenisky a knižku a veci a peniaze. Išiel som s kamarátom na ihrisko.

Aleš

Na sväté prijímanie som pomáhala mame chystať stôl. Najprv som dala poháre, potom som dala na stôl obrúsky a tak ďalej. Keď bol stôl nachystaný, bolo to krásne. Obliekla som si šaty, namalovala mihalnice, natočila vlasy. Bola som krásna. Vyzerala som super. Prišla som do kostola a mala som strach. Keď som niesla chlieb, myslela som si, že ma zlomí, čo bol ten chlieb ťažký. Dostala som dvoje náušnice, dve knihy, 325 eur a 3 ružence.

Elyska

Vstal som a bol som šťastný. Išli sme do kostola. Obliekol som si habit. Čítal som poďakovanie pre rodičov. Michal čítal prosby. Modlili sme sa k Pánovi. Zapaľovali sme si sviečky a jedli Telo Kristovo. Po svätom prijímaní sme sa fotili. Potom z kostola sme išli do kultúrneho domu. Dostal som od babky slivovicu, od rodičov nový bicykel. Bol som na Spartaku. Dostal som aj plagát a veľa darčiekov. Jedli sme morčacie prsia a sedeli sme v tvare téčka.

Adam

Bol som šťastný. Zobudil som sa a išiel som do kostola na prvé sväté prijímanie. Pomáhal som mame a upratoval dom. Prijímal som Ježiša do svojho srdca. Išli sme domov a prichystali jedlo a pitie. Došli všetci a zablahoželali mi a dali darčeky a potom sa išlo jesť. Jedlo bolo dobré. Potom sme sa začali hrať. Pozerali sme hokej a vyhrali sme 6:2, potom sme pozerali futbal a pre-

hrali sme 1:0. Potom sme jedli tortu a rozprávali sa. Skákali sme na trampolíne a spravil som salto. Bolo mi teplo a išiel som sa napiť studenej vody. Potom všetci odišli domov. Prišli susedovci a hrali sme sa. A už sa stmievalo tak sme išli spať a počuli sme sovu a susedov pes štekal na ježka. Vyspali sme sa a išiel som od školy.

Lukáš

Veľmi som sa tešila na Sväté prijímanie. Keď mi mama robila vlasy tak som si aj poplakala. V ten deň som sa skoro zbláznila. Mama a krstná mi obliekli šaty a rúcho. Potom sme išli do kostola a takto si myslel, že prideme poslední, ale prišli sme tretí. Tak tatovi odľahlo. Kostol bol veľmi pekný. Mama vyčítala, že nemám kruh. Veľmi som sa bála, že všetko pokazím. Ale zvládla som to. Sedela som v štvrtej lavici. Bála som sa, že mi padne účes, ale zvládol to. Cítila som sa dobre. Po omši sme sa išli

fotiť. Boli sme dvanásť, ale išlo to rýchlo. Potom sme išli do reštiny. Dostala som: hodinky, náušnice, zlatú reťazku, bicykel, peniaze... a v reštike som sa stretla so spolužiačkou.

Sofia

Moje prvé sväté prijímanie bolo dobré. Mali sme pripravený stôl a na ňom vinič. Obliekli ma mama a krstná. Mala som kruh, šaty, privesok a náhrdelník. Všetky dievčatá boli veľmi pekné a bolo to veľmi super. Zapálili mi sviečku a prijímala som.

Jasmínka

V ten deň som sa strašne tešila aj pripravovala na sväté prijímanie a nakoniec mi obliekli šaty. V tom momente som sa išla zblázniť od krásy. Keď sme nastupovali do auta som sa trochu hanbila, že keď tam prídem tak tam niečo pokazím. A keď som prišla do kostola, tak som si uvedomila, že som sa zbytočne bála a stresovala. Keď som si sadla do lavice začalo mi biť srdce, ale po chvíli ten stres prestal a aj srdce mi prestalo biť. A potom som si to začala užívať, ale keď som išla prijímať Telo Kristovo som sa strašne začala triasť. A potom som sa úplne uvoľnila. A keď skončili prijímanie som sa fotila a potom sme išli do reštaurácie a tam sme mali mäso.

Amélia

Zobudil som sa, prezliekol som sa, najedol som sa a umyl som si zuby. Išiel som do kostola. Odfotili sme sa s kamošmi. Išli sme do kostola a sadli sme si do lavíc. Potom sme išli čítať

prosby. Potom nám dal pán farár oplátku. Odfotil som sa s rodinou. Od pána farára sme dostali knižku a ruženec. Ja s rodinou sme išli na cintorín pomodliť sa za tatinka. Išli sme domov. Najedli sme sa a mali sme aj tortu. Dostal som darčeky. Potom sme išli na dvor. Potom od nás odišla návšteva a večer sme išli na zmrzlinu a potom som išiel spať.

Alexander

Na prvé sväté prijímanie som sa tešila celý týždeň. Keď som sa zobudila v ten deň som sa triasla od strachu. Keď ma mama zavolala na prípravu. Za hodinku som bola pripravená. Prebiehalo to takto: najskôr jedlo, potom vlasy, potom šaty. Keď som stála pred dverami som si uvedomovala, že sväté prijímanie vôbec nie je zlé. Išla som si sadnúť do auta a vôbec som sa do neho nezmestila. Stála som pred kostolom a všetky baby boli ako princezné. Všetci tam behali a tešili sa. Keď sme vošli do kostola celá som bola spotená od potu. A už keď som sedela v lavici tak vtedy mi tak bilo srdce, že skoro mi vybuchlo. Keď mi už zapálili sviečku, tak som sa bála, že zapálím kostol, ale to bolo len v mysli, ale sa to nestalo. A keď sme museli sfúknuť sviečky, tak mi padla na zem a už som išla čítať. A po čítaní som bola na seba hrdá a po omši sme išli domov. Tam čakala na mňa výborná oslava. Bolo to výborné.

Radka

Kde bolo tam bolo, mala som prvé sväté prijímanie. Prvýkrát som prijala Telo Kristovo. Hostia chutila ako oplátka.

Potom sme si dali fotku s pánom farárom. Potom nám dal pán farár knihu a ruženec. Z kostola sme išli do reštaurácie a tam som sa stretla s celou mojovou rodinou. A stretla som tam aj Lucasa a Tomáša. Keď sme dojedli dostala som darčeky: retiazku, náušnice a dva rúže. Boli sme tam tri rodiny. Potom sme išli roznieť koláče, tortu a praclíky. A keď sme dorozvážali zákusky, išli sme domov. Všetko sa mi veľmi páčilo a bolo to super.

Viki

Prišli sme do kostola a sadli sme si. Potom začala omša a prežehnali sme sa. A tak ďalej a tak ďalej a tak ďalej a potom sme sa modlili modlitbu pred svätým prijímaním. A potom nám dal kňaz Telo Kristovo a potom sme si sadli do lavice a pomodlili sme sa modlitbu po svätom prijímaní. A potom za chvíľu skončila omša a išli sme do reštiky. V reštike sme si dali obed a tortu a zákusky. Potom sme tancovali a tancovali. Potom sme si dali zmrzlinu a išli sme domov.

Martin

Začalo sa to takto. Išli sme do kostola, kľakli sme si pred Kristom, sadli sme si do lavice, išli sa čítať prosby a potom išli obetné dary. Potom sme prvý krát prijali Telo Kristovo, potom sme čítali modlitbu po svätom prijímaní a išla som ďakovať rodičom. Potom sme išli domov a najedli sme sa a potom sme sa išli ofotiť. Išli mi všetci zagratulovať a išla som si rozbaľiť darčeky. Potom sme išli pre pagáčiky a išla som sa hrať s mojím bratrancom. Potom sme išli na-

krájať tortu – bola veľmi chutná. Ako darčeky som dostala náhrdelník z ružového zlata, náramok so srdiečkom, bicykel a náušnice. Všetko sa mi veľmi páčilo.

Terezka

Prvé sväté prijímanie prebiehalo takto: vonku sme sa nastúpili podľa výšky a išli sme do kostola. Na schodíku sme si kľakli a išli do lavice. Prežehnali sme sa s kňazom a potom sa čítalo evanjelium. Kňaz premieňa chlieb a víno na Telo a Krv Pána Ježiša a povie: toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás i za mnohých.

Henrik

Moje ráno bolo skvelé, lebo som bol veľmi šťastný. Keď sme prišli pred kostol bol som nedočkavý, kedy začne sväté prijímanie. A keď sme prijali telo Pána Ježiša tak som zabudol povedať amen. A potom sme sa s rodinou presunuli k nám domov. A tam začala hostina. Po hostine som dostal darčeky. Aj z nich som sa veľmi potešil. Potom začala zábava. Moje prijímanie bolo skvelé.

Matias

Začalo sa to takto. Išli sme do kostola, kľakli sme si pred Kristom, sadli sme si do lavíc a začali sme sa modliť. Potom sme prijali Telo Kristovo. Začali sme spievať budem ako strom a Ja som nové stvorenie. Bolo tam super. Po prijímaní sme išli domov. Prišla k nám babka, dedko, krstná a krstný. Dostala som od nich retiazku, volacie hodinky, náušnice a privesok. Na obed sme mali kuraci

vývar a čínu. Potom sme si pripili na mňa. A nakoniec sme sa zabávali a ešte sme sa rozlúčili s návštevou. A ešte sme boli vonku.

Saška

Prvé sväté prijímanie je dôležitá vec. Telo Kristovo. Telo Kristovo nie je kyslé ani sladké, je to proste normálna oplátka bez chuti. Keď mi dáva pán farár Telo Kristovo odpoviem amen. Vtedy prijímam Telo Kristovo. Je moc dobré. Hmmm! Mňam! Dostal som PS4, 890€ a sladkosti.

Marco

Bolo to super. V kostole sme spievali, modlili sa a dostali sme prvý krát Telo Kristovo. Potom sme išli do reštaurácie. Na jedenie sme mali vývar, potom ja som mala šnicle, moja mama mala karfiol a ostatní mali mäso a potom sme mali torty. Obliali sme obrus. Dostala som veľa darčiekov napríklad peniaze, náhrdelník, mobil, elektrickú kolobežku a knihy. Kúpila som si bubble bum príchuť čerešňa a malina. Darček, ktorý sa mi najviac páčil bola elektrická kolobežka, bonboniera a diamantové maľovanie. V kostole sa mi najviac páčilo ako sme tam spievali a ako sme prijímali Telo Kristovo. Potom sme išli už domov so všetkými sme sa rozlúčili. Potom sme mali návštevu našich susedov. V reštaurácii sme stretli Martina a Oskara.

Sofia

Začalo sa to tak, že keď sme si nastupovali na sväté prijímanie bol som stuhnutý. Ale potom som si povedal: som

macher, musím tam ísť. Tak potom som to prekonal a išiel som tam. Keď som sa poklonil Pánu Bohu, bol som šťastný. Keď som sa modlil, ešte viac. Potom keď sme si podávali ruky, tak som ich mal strašne mokré. A keď sme si klakli, tak trocha mi padla svieca. No a potom keď sme išli na Telo Kristovo, bol som nervózny. Ale keď som to cítil v ústach, chutilo to ako papier, ale povedal som si zas: je to Telo Kristovo. Na konci prijímanie som sa fotil. Po fotení sme šli domov pre tortu. Potom sme zasa nasadli do auta, bol som veľmi hladný. Potom keď sme došli do reštaurácie, tak som prvý krát uvidel tortu. Bola ako jedna kniha. A moja babka mi dala krížik a retiazku.

Tadeáš

Kde bolo tam bolo, bolo prijímanie. Bolo to super. Čítali sme, spievali sme. Bola to zábava. Keď sa to skončilo, išli sme do reštaurácie. Volala sa Šrámek. Bolo to dobré, lebo to bolo blízko. A keď sme došli, bola tam Viki a bol tam u nich aj pán farár. Na o bolo to tam super. Polievku sme mali slížikovú. A druhé sme mali hranolky, šalát, mäso, ale každý mal niečo iné. A potom som čakal na tortu. Ale Viki bola vonku. Tak sme sa išli hrať. A potom som si išiel rozbaľiť darčeky. Boli tam iba peniaze, alééé bolo ich veľa. A potom sme išli domov. Koniec.

Lucas

Moje prvé sväté prijímanie bolo suprovo-duprovo skvelé. Keď sme boli v kostole, bála som sa, že mi spadne obetný dar. A keď mi ho dali som bola

prekvapená až mi zaboľeli oči. No a vráťme sa k téme. Keď mi dal kňaz Telo Kristovo išli mi slzy do očí. Milujem Ježiša a Boha a navždy aj budem. Keď sa prijímanie skončilo, išli sme do reštaurácie a všade som videla Boha. Keď som dostala darčeky, chcela som plakať. A keď som jedla tortu, spadlo mi z nej trochu na šaty a povedala som po celej reštaurácii úps!! No a najviac sa mi páčilo prijímanie a Telo Kristovo. A aj sa mi snívalo o Ježišovi, že som bola s ním v Káne Galilejskej keď premenil vodu na víno. A keď som bola s tatou, tak sa mi zazdalo, že tato je Boh.

Karolínka

Ráno som vstal z postele a veľmi som sa tešil ako už prijmem Pána Ježiša. Keď sme prišli ku kostolu, tak prišla babka s dedkom, potom prišla moja teta a moja sesternica a posledná prišla moja krstná mama. Potom začala svätá omša a prišli sme do kostola. Posadali sme si presne ako sme to na nácvikoch nacvičovali. Ani neviem ako a už bola kázeň a povedal som si ako to rýchlo utieklo, že som zase bližšie k Pánu Bohu. Keď už bolo po sv. omši, tak sme sa s rodinou presunuli do reštaurácie sa najesť. Keď sme sa nejedli, išiel som ukázať babke čo býva v Trnave Suchú nad Parnou. Potom sme všetci išli domov. Doma som ešte stále nemohol uveriť, že je to za mnou.

Tomáš

Na prvé sv. prijímanie som sa veľmi tešila. Zo soboty na nedeľu mi bolo zle. Mama a tato sa za mňa pomodlili. A rá-

no mi bolo lepšie. Bála som sa aj keď som nič nejedla. Ďakovala som Pánu Ježišovi, že som ho prijala.

Púť našich farníkov na horu Butkov

Podľa liturgického kalendára druhá veľkonočná nedeľa je Nedeľou Božieho milosrdenstva a končí sa ňou veľkonočná oktáva. V tomto roku padla na 7. apríla. V tento deň sa plný autobus pútníkov z Košolnej, Suchej nad Parnou a Zvončina vydal na horu Butkov, kde sa nachádza Skalné sanktuárium Božieho milosrdenstva. Konala sa tu tradičná púť, ktorú zorganizovala farnosť Ladce, Nadácia Agapa a Rádio Mária. Cestou na púť sme sa v autobuse spoločne pomodlili posvätný ruženec aj za našu farnosť. Keď sme prišli pod horu Butkov, rozdelili sme sa na dve skupiny. Tých, ktorým fyzické sily nedovoľovali vystúpiť na horu pešo, najmä starším ženám, autobus vyviezol po serpentínach v kameňolome až hore na parkovisko. Časť pútníkov vystúpila na horu pešo. Obidve skupiny sme sa stretli pri súsoší svätej rodiny, kde sme sa pomodlili za

Božie požehnanie, vieru, lásku a zdravie v našich rodinách. Prešli sme Bránou rodiny, zazvonili na zvonec a pokračovali sme spoločnou modlitbou krížovej cesty a na úmysel Svätého Otca. Spolu s nami kráčalo na horu v tento deň množstvo pútnikov z rôznych kútov Slovenska. Keď sme vyšli na horu, program púte pokračoval o 15. hodine korunkou Božieho milosrdenstva. Po jej skončení nasledovalo hudobné vystúpenie Petra Janků za sprievodu sláčikového kvarteta ZOE. Mali sme časový priestor aj na prijatie sviatosti zmierenia, na rozjímanie, občerstvenie. O 16. hodine sa začala svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup, metropolita, koncelebrovali Mons. Tomáš Galis, žilinský biskup a viacerí kňazi. O hudobný sprievod počas sv. omše sa postarala skupina Lamačské chvály. Rádio Mária vysielalo priamy prenos zo svätej omše na svojich vlnách. Po svätej omši nasledovalo poďakovanie a poklona Sviatosti oltárnej. Táto púť bola zároveň zahájením púti 2024 na Butkove. Po skončení oficiálneho programu sme sa ešte krátko za-

stavili pri soche Panny Márie, pomodlili sa pri Kaplnke Božieho milosrdenstva a pri relikviách svätých a blahoslavených. Zakúpili sme si spomienkové predmety a pomaly sme sa vydali na cestu domov. Bolo krásne slnečné počasie, na toto ročné obdobie až nezvyčajne teplé, ktoré nám dodávalo lepšiu náladu a umožnilo krásny výhľad z hory Butkov na široké okolie. Domov sme sa vrátili posilnení na duchu a s dobrým pocitom krásne stráveného nedeľného sviatočného dňa. Chceli by sme sa touto cestou poďakovať organizátorke našej púte pani kostolníčke z Košolnej Macke Tomašovičovej a všetkým pútnikom za účasť a vytvorenie spoločenstva v modlitbách.

Alena Baranovičová

Požehnanie kaplnky svätého Floriána

Keď si spomeniem na piaty máj, akoby som sa preniesla do starého filmu, ktorý s nadnesenosťou autenticky popisuje krásnu každodennosť dedinského života. Po nedeľnej svätej omši sa všetci presunuli do Hošťákov ku kaplnke svätého Floriána, ktorá mala byť slávnostne požehnaná po rekonštrukcii. Zišli sme sa v hojnom počte, malí, veľkí, juniori, seniori a hasiči. Samotnému požehnaniu predchádzali príhovory, ktoré nás oboznámili s bohatou históriou kaplnky, so životom svätého Floriána a zazneli aj veľmi úprimné poďakovania a postrehy, z ktorých sa nejednému z nás tislí slzy do očí. V

mysli si prehrávam poslednú vetu prejavu: „A teraz dôstojný spraví tú najhlavnejšiu funkciu.“ Pán farár kaplnku posvätil a vyslovil veľmi peknú myšlienku, že krása stavieb zrkadlí vnútornú stavbu farnosti. Aj naša kaplnka je obrazom ochoty, láskavosti a vzájomnej súdržnosti farníkov. V priateľskej atmosfére sme strávili ešte pár chvíľ a napokon sme sa všetci rozišli do svojich domovov. Keď budeme prechádzať okolo kaplnky, môžeme nielen v modlitbách prosiť o orodovanie svätého Floriána, ale nech je pre nás aj povzbudením ponúknuť svoju pomoc a ochotné ruky...

Lenka

Kaplnka sv. Floriána

Vážení spoluobčania, dôstojný pán farár. Dnes sme sa stretli pri Kaplnke svätého Floriána v Suche nad Parnou v Hoštákochoch, aby sme po poslednej obnove kaplnky ju požehnali. Dovoľte mi pri tejto príležitosti uviesť niektoré informácie o svätom Floriánovi a tiež z histórie tejto kaplnky. Sv. Florián je uctievaný ako ochranca pred neúrodou, búrkou, suchom a neskôr aj ohňom. Za cisára Diokleciána bol vojenským dôstojníkom v rímskej armáde v Ceti (dnešný Zeiselmauer v Rakúsku). V roku 304 sa postavil na obranu 40 zatknutých a uväznených kresťanských legionárov v Lorchu. Za pokus o vyslobodenie bol zatknutý a odsúdený miestodržiteľom Aquiliánom. Aquilián ho dal mučiť, napokon mu 4. mája 304 priviazali na krk mlynský kameň a zhodili ho do rieky Enns. Legenda hovorí, že voda vyplavila Floriánovo mŕtve telo na skalú, kde ho pred divou zverou chránil orol. Našla ho vdova Valéria, ktorá ho tajne pochovala na svojom majetku. Na mieste hrobu pri Linczi postavili kaplnku a neskoršie kostol s kláštorom. V roku 1183 Pápež Lucius III. (1181 – 1185) daroval časť relikvií sv. Floriána kniežat'u Kazimírovi II.

Spravodlivému (1138 – 1194). Podľa podania knieža v sprievode duchovenstva šiel sedem míľ cesty v ústrety svätovým relikviám, ktoré neskôr čiastočne uložili v kostole na Kleparze v Krakove, čiastočne v kostole na krakovskom hrade Wawel. Prvé náznaky uctievania sv. Floriána ako patróna proti ohňu sa vyskytli v 15. storočí v Rakúsku a Poľsku, kde sa v tom čase možno stretnúť s prvými obrázkami znázorňujúcimi sv. Floriána s vedrom, ako zalieva požiar. Sláva sv. Floriána ako ochrancu pred ničivým živlom naplno zažiarila po roku 1528, v ktorom Krakov postihol ničivý požiar. Akoby zázrakom bol ušetrený práve Kostol sv. Floriána na Kleparze. Táto udalosť sa stala základom vzniku legendy, ktorú v 17. storočí vyzrával krakovský kronikár Pruszc. V čase požiaru vraj bolo v povetrí vidieť postavu sv. Floriána, ako s vedrom vody zalieva kostol zasvätený jeho menu. Po tomto videní vraj požiar okamžite zhasol. Kult patróna hasičov bol neskôr rozšírený v celej strednej Európe. Pred Floriánom boli ochrancami pred ohňom sv. Agáta a sv. Vavrínek. Za svojho patróna sv. Floriána považovali aj hrnčiari a džbankári v oblasti habánskeho osídlenia. Dôvodom pre voľbu tohto patróna bola akiste práca s ohňom pri vypaľovaní keramiky. Je patrónom hasičských spolkov a združení. Kaplnka sv. Floriána v Suchej nad Parnou sa spomína od roku 1860. Začiatkom apríla 1945 bola kaplnka poškodená sovietskym tankom, a tak podľa projektu Ústrednej katolíckej kancelárie na pôvodnom

mieste v novembri 1946 bola vybudovaná nová kaplnka. Staval ju murár Anton Plachý. Do základov (vľavo) položili pamätnú listinu podpísanú farárom Martinom Ondrošom a predsedom MNV Inocentom Holkovičom. Na sviatok sv. Floriána, 4. mája 1947, kaplnku slávnostne požehnal náhradný trnavský generálny vikár Jozef Minárik (1872 – 1959) v prítomnosti miestneho farára a Jozefa Solmošihu, ceremoniára biskupského úradu. Po rokoch kaplnku v roku 1992 opravili veriaci zo Suchej nad Parnou. Okrem finančnej a materiálnej pomoci mnohých veriacich sa o opravu zaslúžil Karol Bačík, ktorý v roku 2002 opravil dvere a zhotovil nový stôl. Zvonka aj zvnútra ju vymaľoval Michal Surový, sochu sv. Floriána zreštaurovala Anna Horníková.

Pri oprave strechy a podlahy pomáhal Marek Surový a Jozef Fridrich. Štefan Chrenko zabezpečil sochu Panny Márie, ktorá je umiestnená v hornej časti kaplnky. Kaplnku požehnal 4. mája 2003 farár Peter Cibira. Pred oslavou 90. výročia založenia Dobrovoľného hasičského zboru v roku 2016 bolo potrebné urobiť opravu vonkajšieho plášťa kaplnky a tiež zasklenie sochy Panny Márie. Obec v júli 2015 túto opravu zrealizovala a urobili sme aj obrubníky a umiestnenie štrku okolo kaplnky. Každá pamiatka potrebuje údržbu a opravy. Tie posledné práce v roku 2023 - nové dvere zabezpečil Ján Dubovský zo zbierky občanov obce a obecného úradu a novú strechu urobili bratia Martin a Juraj Klimoví. Kaplnka si vyžaduje nielen priebežné opravy, ale

aj jej upratovanie. O to sa starali prevažne občania a rodiny časti Hoštáky – Dubovských, Uhlárových, Surových, Babišových a mnohých iných, za čo im patrí naša veľká vďaka.

Daniela Balážová (odznelo ako príhovor pri požehnávaní kaplnky)

Slávnostné pomenovanie Knižnice Viliama Turčányho

V nedeľu, 5. mája 2024, v popoludňajších hodinách sa zišli zvučné mená v kultúrnom dome pri príležitosti slávnostného pomenovania Knižnice Viliama Turčányho. Stretnutie sa nieslo v oslavnom duchu a príjemnej atmosfére našich hostí. V mesiaci, v ktorom Viliam Turčány odišiel z tohto sveta, sme sa stretli, aby sme si ho pripomenuli a spomienku na neho natrvalo zapísali do názvu našej knižnice. Chceme, aby na nášho významného rodáka nezapudli ani ďalšie generácie. Aj z tohto dôvodu sme v spolupráci so ZŠ s MŠ Suchá nad Parnou a OZ LOGOS ART KLUB zorganizovali 24. apríla 2024 a vyhodnotili recitačnú súťaž – Turčányho pramienky. Do prvého ročníka súťaže sa prihlásilo, prekvapivo, 19 detí z nielen našej základnej školy. Výhercovia oboch kategórií (1. kategória: 5. - 6. ročník ZŠ; 2. kategória: 7. - 9. ročník ZŠ) predniesli básne na podujatí. Hlavným programom večera bolo odhalenie pamätnej tabule a jej požehnanie pánom farárom Milanom Cehlárikom. Život a diela Viliama Turčányho priblížili v diskusii s Pavlom Tomašovičom

(riaditeľ Knižnice Juraja Fándlyho v Trnave) jeho blízki priatelia - herec a recitátor Štefan Bučko, pedagóg Peter Tollarovič, akademický maliar docent Jozef Ilavský a spisovateľka Gabriela Izakovičová Spustová. ...a to všetko doplnené o vystúpenie Suchovského speváckeho zboru a recitáciu výhercov prvého ročníka súťaže Turčányho pramienky. Program doplnila výstava ilustrácií akademického maliara docenta Jozefa Ilavského k poézii Viliama Turčányho, ktorá je stále umiestnená v priestoroch obecného úradu pre verejnosť. Ďakujeme pozvaným hosťom i

návštevníkom podujatia, že strávili toto popoludnie s nami a v čase kedy sme si pripomenuli tretie výročie Vilkovho odchodu z tohto sveta prišli a venovali čas a slová jeho pamiatke.

Michaela Malá

Marec a apríl v našej farnosti

krsty:

- * Ella Ivanovičová, Zvončín
- * Nina Hornáčková, Trnava
- * Mateo Gievski, Suchá
- * Alžbeta Cisárová, Suchá
- * Sebastián Michal Plechlo, Zvončín
- * Michal Seriš, Zvončín

pohreby:

- + Ján Babiš, Suchá
- + Katarína Ševečková, Zvončín
- + Mária Gregušová, Suchá
- + Štefánia Masárová, Košolná

Farské oznamy

Bohoslužby na máj - august 2024

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18:00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnosťou na nedeľu)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

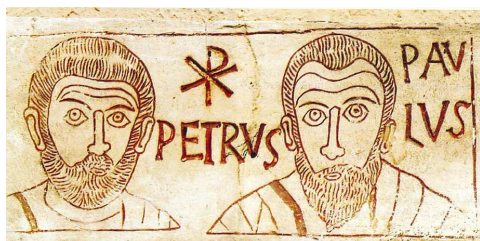
V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni máj - august 2024:

- 30. máj – Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi
- 29. jún – Petra a Pavla
- 30. jún – Sv. omša v Kaplnke Navštívenia Panny Márie v Ružovej doline
- 5. júl – sv. Cyrila a Metoda
- 28. júl – Hody Zvončín
- 15. august – Nanebovzatie Panny Márie

Úmysly Apoštolátu modlitby na máj 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za rehoľnícky, rehoľníkov a za bohoslovcov, aby rástli vo svojom povolaní a aby sa formáciou po ľudskej, pastoračnej, duchovnej i komunitnej stránke stávali vierohodnými svedkami evanjelia.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby sa naše kresťanské rodiny prostredníctvom modlitby a vzájomnej lásky čoraz viac stávali opravdivou školou života.

Úmysly Apoštolátu modlitby na jún 2024

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa za migrantov, čo utekajú pred vojnou i hladom a musia sa vydať na cestu plnú nebezpečenstiev a násilia, aby našli pohostinnosť a nové príležitosti v krajinách prijatia.
- **Úmysel našich biskupov:** Aby kňazi boli vždy svedkami milosrdnej a dobročinnnej Božej lásky.

„Eucharistia je tajomstvom prítomnosti. Prostredníctvom nej sa najvznešenejším spôsobom uskutočňuje Ježišov prísľub, že zostane s nami až do konca sveta.“

sv. Ján Pavol II

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok